

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคสังคมนิยม

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อพรรคสังคมนิยม ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการการบริหารพรรคสังคมนิยม ดังนี้

นโยบายพรรคสังคมนิยม

พรรคสังคมนิยมจะยึดมั่นในอุดมการณ์การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริหารราชการแผ่นดินโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส รักษาสุขภาพ และใช้หลักธรรมของทุกศาสนา เพื่อแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งได้แยกรายละเอียดในการกำหนดนโยบายของพรรคไว้ ๑๕ ด้านดังนี้

๑. ด้านการเมืองการปกครองและบริหารราชการแผ่นดิน

๑.๑ จัดระบบและปฏิรูปการเมืองการปกครองให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบอยู่บนพื้นฐานความต้องการและการมีส่วนร่วมของประชาชน และสอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย

๑.๒ ปลุกฝังจิตสำนึก รู้รักสามัคคีของคนในชาติ โดยน้อมนำแนวพระราชดำรัสแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องคุณธรรมแห่งความสามัคคี ๔ ประการ เป็นหลักปฏิบัติอย่างเต็มกำลัง

๑.๓ ปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ และกฎหมาย ในแต่ละหน่วยงานซึ่งจะต้องไม่ขัดแย้งกันในทางปฏิบัติ ตลอดทั้งการลดขั้นตอนเพื่อให้งานบริการประชาชนเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

๑.๔ วางมาตรการให้หน่วยงานราชการ บริหารงานบุคลากร โดยวิธีการประชาธิปไตย เพื่อสร้างความเป็นธรรมในระบบการประเมินผล การเข้าสู่ตำแหน่ง การบำเหน็จรางวัลความดีความชอบ ทั้งนี้จะก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจให้ข้าราชการได้ทุ่มเทและอุทิศเวลาให้กับการปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑.๕ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน เน้นการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างจริงจัง

๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินกิจการเพื่อการเผยแพร่ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ ด้านการเมือง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๑.๗ ดำเนินนโยบายการกระจายอำนาจ การปกครอง จากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น อย่างมีระบบ ทั้งด้านการมอบอำนาจการบริหาร การจัดสรรงบประมาณสนับสนุน และการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดจากประชาชนโดยตรง

๑.๘ จัดเวทีประชาคมระดมความคิด จากบุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชนชาวบ้าน ผู้นำท้องถิ่น นักการศึกษา ข้าราชการที่เกษียณอายุและองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อกำหนดกฎระเบียบ แผนงาน โครงการต่าง ๆ ในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๙ ปกป้องคุ้มครองและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ อย่างเข้มแข็ง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ สนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้สอดคล้องผสมผสานไปในทิศทางเดียวกัน และปรับแผนให้เป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์

๒.๒ มุ่งเน้นการดำเนินระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ โดยใช้หลักธรรม ปลุกฝังทัศนคติ ให้เกิดความพอเพียงทางใจเป็นเป้าหมายสูงสุด

๒.๓ ให้การสนับสนุน การกำหนดมาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการผลิต โดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด แต่เกิดประโยชน์สูงสุด

๒.๕ พัฒนาระบบการบริหารองค์กรรัฐวิสาหกิจให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชน ถือหุ้นอย่างกว้างขวาง

๒.๖ กระจายความเจริญและสนับสนุนการสร้างงานสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัด ในเมืองหลวง โดยการจัดโซนเขตอุตสาหกรรมพิเศษ การส่งชิ้นงานให้ประชาชนทำถึงบ้าน การสร้างเครือข่าย ตลาดสินค้าชุมชนอย่างเป็นระบบ (One product one network หรือ OPON)

๒.๗ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ป้องกันการหลบเลี่ยงภาษี โดยวางมาตรการให้ผู้ซื้อสินค้าต้องมีใบกำกับภาษีทุกครั้งเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอตรวจสอบ หากไม่สามารถนำมาแสดงได้ อาจมีโทษฐานมีสินค้าหลบเลี่ยงภาษีไว้ในครอบครอง

๒.๘ ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในระดับ “อยู่ดีมีสุข ทุกครัวเรือน” ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๙ ให้มีคณะทำงานด้านการเงิน การคลัง ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรด้านองค์กรการเงินทุกภาคส่วน เพื่อความเป็นเอกภาพในการประเมินทิศทางและเสนอแนะการแก้ไขปัญหา การเงิน การคลังของประเทศ

๒.๑๐ ร่วมมือกับต่างประเทศด้านเศรษฐกิจและการลงทุนโดยยึดหลักเสียเปรียบน้อยที่สุด

๒.๑๑ สนับสนุนกิจการสหกรณ์และองค์กรการเงินชุมชนให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยจัดตั้งกระทรวงสหกรณ์และองค์กรการเงินชุมชนเป็นเอกเทศ เพื่อดูแล แนะนำ เชื่อมโยงกิจการ และแลกเปลี่ยนสินค้าให้เกื้อกูลด้วยกันโดยปลูกจิตสำนึกความเป็นไทยในการแข่งขันกับสินค้าต่างชาติ

๓. นโยบายด้านสังคมและประเพณีวัฒนธรรม

๓.๑ จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนโครงการด้านศาสนา ศึกษาและฝึกการปฏิบัติธรรมของทุกศาสนา ตามหลักการวิถีธรรมนำชีวิต เสริมสร้างเศรษฐกิจแบบพอเพียงอย่างเต็มกำลัง และให้ถือเป็นโครงการเน้นหนักอันดับหนึ่ง

๓.๒ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จัดที่อยู่อาศัยแก่ผู้มีรายได้น้อยอย่างเร่งด่วน ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๓.๓ สํารวจ ตรวจสอบ เด็กกำพร้า คนชรา และผู้พิการ ที่ขาดการดูแลเพื่อให้การสงเคราะห์ เพื่อให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากเดือดร้อน จนอยู่ในระดับอยู่ดีมีสุข

๓.๔ จัดให้มีสื่อท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๓.๕ สนับสนุนโครงการ กิจกรรมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและภารกิจขององค์กรอิสระต่าง ๆ เพื่อประชาชนจะได้เข้าใจ เข้าถึงในการขอความช่วยเหลือจากองค์กรนั้น ๆ อย่างกว้างขวาง

๓.๖ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ โดยหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องจะต้องถือเป็นภารกิจสำคัญที่จะต้องติดตามแก้ไขอย่างเกาะติดและต่อเนื่อง จนบรรลุผลสำเร็จ

๓.๗ ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเพื่อพัฒนาการเมืองสู่ความเป็นธรรมาภิบาล

๓.๘ ส่งเสริมให้ศาสนาทุกศาสนาดำเนินการเผยแพร่อบรมสั่งสอนศาสนิกชน ให้ถูกต้องตามหลักการแก่นแท้ของแต่ละศาสนาอย่างแท้จริง เพื่อให้ศาสนาเป็นที่เลื่อมใสของประชาชน

๓.๙ ปลุกฝังทัศนคติค่านิยม “สำนึกไทย” เพื่อสกัดกั้นอารยะธรรมต่างชาติเข้าครอบงำ

๓.๑๐ ป้องกันและปราบปรามการเสพ การค้ายาเสพติดทุกชนิด อย่างเข้มข้น จริงจัง เพื่อเป้าหมายประเทศไทยปลอดยาเสพติด

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ ในครอบครัวเกษตรกรขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดความพอเพียงแก่การครองชีพในระดับอยู่ดีมีสุข

๔.๒ ส่งเสริมการเกษตรครบวงจร ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อจำหน่ายและการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดจนการเชื่อมโยงการตลาดอย่างเป็นระบบ

๔.๓ สร้างเอกลักษณ์ให้ประเทศไทย เป็นประเทศเกษตรปลอดสารพิษโดยวางมาตรการห้ามนำเข้าเคมีเกษตรประเภทมีพิษอันตรายทุกชนิด ส่งเสริมการใช้สารสกัดธรรมชาติในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชทดแทนยาเคมี และใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพเป็นหลัก

๔.๔ ประกันความเสียหายด้านผลผลิตการเกษตร สำหรับเกษตรกรที่ปรับเปลี่ยนจากการทำการเกษตรโดยใช้สารเคมี มาเป็นการเกษตรอินทรีย์หรือการเกษตรปลอดสารพิษ ในระยะเริ่มต้นของการปรับเปลี่ยน เนื่องจากโรคแมลงศัตรูพืชอาจติดต่อสารสกัดธรรมชาติ จนกว่าจะเข้าสู่ภาวะสมดุล

๔.๕ สนับสนุนงบประมาณเพื่อการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพจากเศษขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนการเผาทำลายหรือฝังกลบ อันจะส่งผลให้เกิดการจ้างงาน สภาพแวดล้อมดีขึ้น ดินอุดมสมบูรณ์ด้วยอินทรีย์วัตถุ

๔.๖ ส่งเสริมการปลูกพืชน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งพลังงานทดแทนของประเทศในทุกพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น ให้ทุนส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่นาแบบยกร่อง เป็นต้น

๔.๗ จัดวางระบบส่งเสริมการเกษตรให้เป็นสัดส่วน ตามศักยภาพความเหมาะสม ทั้งสภาพพื้นที่และตัวเกษตรกร เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างทั่วถึง

๔.๘ สนับสนุนให้กิจการสหกรณ์มีความเข้มแข็ง เพื่อดำเนินธุรกิจแข่งขันกับต่างชาติ โดยปลูกฝังค่านิยมให้สมาชิกใช้สินค้าไทยภายใต้ระบบสหกรณ์ และให้ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากัน ระหว่างสหกรณ์ด้วยกันเพื่อเป็นการกระจายและรักษาระดับราคาสินค้า

๔.๙ จัดระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง พื้นที่ในเขตชลประทานใด ปล່อยให้ว่างเปล่าไม่ใช่ประโยชน์ หากเป็นพื้นที่เอกชนให้เวนคืนแล้ว จัดรูปที่ดินแบ่งสรรให้เกษตรกร ผู้ยากจนใช้ประโยชน์

๔.๑๐ สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาการเกษตรในด้านการเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุน แต่ต้องไม่เกิดผลเสียต่อสุขอนามัยของผู้บริโภค

๔.๑๑ ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีมูลค่าสูง ตามศักยภาพและความเหมาะสม อยู่บนพื้นฐานของการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

๔.๑๒ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้ใสสะอาดปราศจากมลพิษ

๔.๑๓ หยุดยั้งการโค่นไม้ทำลายป่า ทั้งป่าบก ป่าชายเลน พร้อมทั้งการฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์ให้เป็นแหล่งพักพิง อาศัย และเพาะพันธุ์ของสัตว์บก สัตว์น้ำ ตลอดไป

๔.๑๔ จะแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน ทั้งด้านการจัดสรรและการให้เอกสารสิทธิ อย่างทั่วถึง

๔.๑๕ สนับสนุนให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ได้ดำเนินกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูฯ

๕. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

๕.๑ สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

๕.๒ ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

๕.๓ สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ

ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

๕.๔ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม และเน้นการส่งชิ้นงานไปทำที่บ้าน

๕.๕ เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

๕.๖ สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ

๕.๗ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

๕.๘ ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๕.๙ ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติ และโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิดในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

๕.๑๐ ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ โดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัท และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐและประชาชนไทย รวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

๕.๑๑ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖ นโยบายด้านการศึกษา

๖.๑ ส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่คุณธรรมโดยเน้นการฝึกปฏิบัติธรรมในโรงเรียน

๖.๒ มุ่งเน้นการเรียน การสอน ด้านการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ เช่น การเรียนภาษาต่างประเทศ ให้รวมคาบวิชาไปเรียนภาคเรียนละหนึ่งครั้ง ๆ ละสามสิบวัน ติดต่อกัน โดยเน้นการฝึกพูดเป็นหลัก เป็นต้น

๖.๓ ส่งเสริมการศึกษาฟรีถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รัฐสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน ให้แก่สถานศึกษาอย่างเพียงพอ มีมาตรการห้ามสถานศึกษาเรียกรับบริจาคอุปกรณ์การศึกษาจากผู้ปกครองนักเรียน โดยเด็ดขาด

๖.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักการเรียนและการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

๖.๕ ออกมาตรการจูงใจให้ครู อาจารย์ มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

๖.๖ สนับสนุนการทำกิจกรรมร่วมกันของสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความรู้รักสามัคคีเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งทะเลาะวิวาท

๖.๗ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาที่ขาดแคลนป้อนตลาดแรงงานให้เพียงพอ

๗. นโยบายการป้องกันประเทศและความมั่นคง

๗.๑ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนามากขึ้น โดยร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เช่น ใช้บุคลากรและเครื่องจักรกลของกองทัพไปช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแทนการจ้างเหมา ใช้ยานพาหนะช่วยกระจายสินค้าให้เกษตรกร เป็นต้น

๗.๒ กองทัพจะหลีกเลี่ยงการปะทะกันด้วยกำลัง จะเน้นหนักด้านการเจรจาทำความเข้าใจมากกว่าการเอาชนะกันด้วยสงคราม

๗.๓ กองกำลังภายในประเทศทุกประเภท หมู่เหล่า ตำรวจ ทหาร อาสาสมัคร จะปฏิบัติงานรักษาความสงบร่วมกันได้ โดยไม่มีข้อขัดแย้งทางกฎหมายซึ่งจะได้รับการแก้ไขให้สอดคล้อง

๗.๔ การสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ ทหาร ตำรวจ และข้าราชการพลเรือน จะต้องเข้มงวด กลั่นกรอง ให้ได้คนดีมีคุณธรรม และเมื่อได้รับการบรรจุเข้าสู่ตำแหน่งแล้วจะต้องได้รับการอบรมเติมเต็มเป็นเนืองนิตย์

๗.๕ ลดอัตราตำแหน่งทหารตำรวจในระดับสูง เพื่อจัดสรรงบประมาณไปเพิ่มในตำแหน่งระดับล่าง

๗.๖ ลดการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อจัดสรรงบประมาณไปแก้ปัญหาความยากจนของประชาชนให้มากขึ้น

๗.๗ เพิ่มสวัสดิการ แก่ทหาร ตำรวจ ในระดับล่างให้เพียงพอ

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๘.๑ ดำเนินนโยบายอย่างเป็นอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๘.๒ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓ ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

๘.๔ ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

๘.๕ สนับสนุนการส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นองค์กรของประเทศที่จะต้องขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การท่องเที่ยว การค้าขาย การส่งออก และการจัดหางาน อย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๖ ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

๘.๗ เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย ตลาดแรงงาน สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการดำเนินการต่าง ๆ และเพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

๘.๘ กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศดูแลช่วยเหลือคุ้มครอง และบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

๘.๙ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

๘.๑๐ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

๘.๑๑ สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๙.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

๙.๒ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม และเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

๙.๓ ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรมการเกษตร และการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

๙.๔ สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๙.๕ สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา ร่วมกับกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

๑๐.๑ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมที่เกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๑๐.๒ ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้นและให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

๑๐.๓ เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่น ๆ

๑๐.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่ม สมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

๑๐.๕ สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

๑๐.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๑๐.๗ จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางานโดยรัฐบาล และการจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๐.๘ ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพเพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

๑๐.๙ ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติ และเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

๑๐.๑๐ ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงานครอบครัว ผู้ว่าจ้างรวมจนกระทั่งคนพิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๐.๑๑ จัดให้มีกองทุนหรือแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำสำหรับแรงงานที่จะไปทำงานในต่างประเทศ อย่างเพียงพอและทั่วถึง โดยใช้มาตรการหักคืนเงินกู้ยืม ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือน

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๑๑.๑ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

๑๑.๒ จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนสิทธิของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

๑๑.๓ คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคม อย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

๑๑.๔ ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงาน จะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

๑๑.๕ ออกกฎหมายลงโทษ บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในอุปการะ

๑๑.๖ ให้การสนับสนุน บิดามารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะในกรณีที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

๑๑.๗ สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

๑๑.๘ สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบ และไม่สมประกอบอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

๑๑.๙ จัดระเบียบเรื่องความเป็นอยู่ของนักโทษให้ดีขึ้น และส่งเสริมให้นักโทษได้รับความรู้ในสาขาอาชีพมีงานบางอย่างที่สามารถทำได้ในระหว่างจองจำ

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๑๒.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

๑๒.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

๑๒.๓ เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหาหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๒.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมากให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้ว่าเป็นธรรมชาติ

๑๒.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

๑๒.๖ การมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนในการจัดการทรัพยากรดิน น้ำ ป่า

๑๓. นโยบายด้านสาธารณสุข

๑๓.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขภาค อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

๑๓.๒ เพิ่มมาตรการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกายของประชาชน

๑๓.๓ สนับสนุนให้อาามัยตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการบริการที่ดี และทั่วถึง ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง เป็นภูมิคุ้มกันความเจ็บไข้ได้ป่วย

๑๓.๔ ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การสำรองยาชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

๑๓.๕ ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น โดยผ่านระบบการประกันสุขภาพ ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล

๑๓.๖ เพิ่มมาตรการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๑๓.๗ เน้นเวชศาสตร์ป้องกันมากกว่าการรักษา โดยวิธีธรรมชาติบำบัด การแพทย์ทางเลือกผสมผสานกับการแพทย์แผนปัจจุบัน

๑๔. นโยบายด้านการสื่อสารและคมนาคม

๑๔.๑ ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

๑๔.๒ ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

๑๔.๓ ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

๑๔.๔ ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

๑๔.๕ จัดระบบการคมนาคมทั่วประเทศให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเป็นหนึ่งเดียว การขนส่งสินค้าให้ใช้เส้นทางที่ประหยัด เช่น การขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟ โดยใช้พลังงานทดแทนไบโอดีเซล

๑๔.๖ ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

๑๔.๗ วางมาตรการจัดระบบจราจรในเมืองใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ โดยบริการขนส่งมวลชนที่จูงใจ คั้นพื้นที่จราจรให้คนส่วนใหญ่โดยเป็นธรรม

๑๔.๘ จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดรวมถึงการขนส่งมวลชนทุกรูปแบบให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ

๑๔.๙ ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทาง การบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณูปโภคของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

๑๔.๑๐ จัดตั้งสถานีรถไฟปลายทางกรุงเทพฯ ณ เขตชานเมืองโดยไม่ต้องให้รถไฟเข้าจอดที่สถานีหัวลำโพง และจัดขบวนรถไฟสายสั้นวิ่งระหว่างสถานีชานเมืองกับสถานีหัวลำโพง เพื่อขนส่งผู้โดยสารภายในเขตกรุงเทพมหานคร

๑๕. นโยบายด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว

๑๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

๑๕.๒ ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรหรือสมาคมกีฬาของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนชอบ

๑๕.๓ สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

๑๕.๔ ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

๑๕.๕ ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

๑๕.๖ ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อบุคคลเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

๑๕.๗ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงเกษตร และเชิงวัฒนธรรม ตลอดจนโฮมสเตย์ ล่องเสตย์ ให้เป็นที่นิยมและแพร่หลาย

ข้อบังคับพรรคสังคมนิยม

ข้อบังคับพรรคสังคมนิยม พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคสังคมนิยม เมื่อวันที่ ๑๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคสังคมนิยม พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า พรรคสังคมนิยม เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า SAJJANUPHARP PARTY ชื่อย่อภาษาไทย ส.น. ชื่อย่อภาษาอังกฤษ S.N.P.

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตรา

(๑) พรรคสังคมนิยม ใช้เครื่องหมายดังปรากฏตามภาพ

ความหมายแห่งสัญลักษณ์เครื่องหมายพรรค

พรรคสังคมนิยม หมายถึง พรรคการเมืองที่มีแนวคิดและอุดมการณ์ที่ยึดมั่นว่าจะของความจริงซึ่งเป็นฐานสำคัญต่อการทำงานการเมืองที่โปร่งใสและซื่อสัตย์

- (๒) เครื่องหมายประจำพรรค เป็นรูปตะวันฉายแสงเหนืออักษรคำว่า “สังจานุภาพ”
สังจานุภาพ สันนิษฐานจากคำว่า สังจ + อานุภาพ : สังจ แปลว่า ความจริง อานุภาพ แปลว่า
อำนาจ หรือความยิ่งใหญ่ ความหมายโดยรวมว่า อำนาจแห่งสังจ หรือความสัตย์จริง
ตะวันฉาย มีความหมายว่า อานุภาพที่หนุนส่งสู่ความรุ่งเรือง รุ่งโรจน์
สีประจำพรรค คือ สีขาว เขียว สีขาว หมายถึง ความสงบเรียบร้อย สันติ สันติภาพ
สีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร
คำขวัญของพรรคการเมือง คือ สังจเป็นอมตะ
- (๓) ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายในลักษณะเดียวกัน
ตาม (๑) แต่ใช้สีเดียวล้วน ๆ

- ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๖๖/๑๐ หมู่ที่ ๘ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง
จังหวัดภูเก็ต รหัสไปรษณีย์ ๘๓๑๑๐
- ข้อ ๖ สาขาพรรคสังจานุภาพที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่าพรรคสังจานุภาพ
สาขาตามชื่อพื้นที่และจังหวัดนั้น ๆ

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

- ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค
- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทย
มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
  - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
  - (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

- (๔) ไม่อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเองพร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นโดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคนตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง
- (๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป
- (๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีอยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงซึ่งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือก

(๓) มีสิทธิได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่ยุติธรรมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค โดยศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรคทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค
จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณูฎิภพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรคโดย
การลงคะแนนลับ ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมี
ผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค
ในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ
ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการ
บริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็น
กรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อ กับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกหรือขาดจากสมาชิกภาพให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓)(๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้น ทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้ คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค
- (๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด
- (๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้
  - (ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
  - (ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล
  - (ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
  - (๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง หรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค
- (๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๗) เลิกพรรค
- (๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

- (๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
  - (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
  - (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
  - (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือ คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัญญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก
- (๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
- (ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
  - (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

- คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยภายในพรรค
- (๑) คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง
- มีหน้าที่ พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจากรายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบหรือรายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควรโดยลำดับ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติเป็นที่สุด

(๒) คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง

มีหน้าที่ จัดทำร่างนโยบายของพรรคให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อเสนอที่ประชุมใหญ่พิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยภายในพรรค

มีหน้าที่ ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปตามวิธีที่เหมาะสม

คณะกรรมการตามข้อ (๑) - (๓) ให้มีไม่เกิน ๗ คน มีอายุการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และบุคคลหนึ่งอาจได้รับเลือกตั้งให้เป็นกรรมการในชุดต่าง ๆ ดังกล่าวได้มากกว่าหนึ่งคณะ

ส่วนที่ ๓

คณะที่ปรึกษาพรรค

ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาพรรคหนึ่งคนโดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และให้ประธานที่ปรึกษาพรรคเสนอรายชื่อคณะกรรมการที่ปรึกษาไม่เกินสิบคนต่อที่ประชุมเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรครับรอง

ให้หัวหน้าพรรคเสนอแต่งตั้งบุคคลต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้อีกสองตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อพรรค คือ

(๑) ประธานพรรค เพื่อทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์พรรคในกรณีที่มีการประชุมสมัชชาพรรค

(๒) ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรคในกรณีที่หัวหน้าพรรคขอคำแนะนำได้ทุกโอกาส

ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อประธานที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค ในโอกาสที่มีการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญใหญ่ของพรรคในวาระแรก

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ
- (๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนโดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้
- (๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

- (๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
- (ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณูญิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
- (ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (๑) ครบวาระ
- (๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค
- เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕
- (๓) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง

จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมีดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เหนรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการ คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

- (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
- (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
- (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๓ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ
- ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่ออยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีมีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกกรณีก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น
บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของ
เดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรรศน์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการบริจาค
แก่พรรคการเมือง

(๔) เงิน ทรรศน์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการบริจาค
แก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรรศน์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและ
จะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศ
ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ
ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรค
คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรค

มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาขึ้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูลให้เสนอข้อกล่าวหาขึ้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๕ วรรคสองให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ผู้ตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคสัจจานุภาพ

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคสัจจานุภาพ จำนวน ๙ คน ดังนี้

๑. นายสันติ เกษะกาวิ	หัวหน้าพรรค
๒. นายร่ำเฑธ หัศนี	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายอิสมาแอ ดอนิ	เลขาธิการพรรค
๔. นายสาคร บำรุงศรี	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางทษา วงศ์โชติกุลชัย	เหรัญญิกพรรค
๖. นายสมเดช บิลอับดุลลาห์	โฆษกพรรค
๗. นายสนอง วังพล	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๘. นายประชาสิทธิ์ เสกสรรค์	กรรมการบริหารพรรค
๙. นางสาวราตรี เกตุเมือง	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง